

Republika Slovenija - Vrhovno sodi??e, 16. december 2009, I Up 63/2011

Country of Decision:

Slovenia

Country of Applicant:

Unknown

Date of Decision:

16-02-2011

Citation:

I Up 63/2011

Court Name:

Vrhovno sodi??e Republike Slovenije

Keywords:

Postopkovna zagotovila

Pravica do u?inkovitega pravnega sredstva

Varna tretja dr?ava

Headnote:

Po presoji Vrhovnega sodi??a to?ena stranka to?niku ni zagotovila temeljnih procesnih jamstev, ki jih v postopku koncepta tretje varne dr?ave prosilcu za mednarodno za??ito zagotavljajo dolo?be ZMZ, prav tako pa tudi Proceduralna direktiva. Niti iz obrazlo?itve izpodbijanega akta niti iz drugih podatkov v spisu ne izhaja, da bi to?ena stranka to?niku dala mo?nost, da bi ?e pred izdajo sklepa o zavr?enju njegove pro?nje lahko dokazoval, da Republika Hrva?ka zanj ni varna tretja dr?ava.

S tem, ko je to?ena stranka to?nika predala Republiki Hrva?ki, ne da bi po?akala na odlo?itev o to?nikovi to?bi in o predlogu za izdajo za?asne odredbe, je kr?ila to?nikove ustavne pravice do u?inkovitega sodnega varstva in pravnega sredstva iz 23. in 25. ?lena Ustave RS.

Facts:

Ministrstvo za notranje zadeve (MNZ) je pro?njo za mednarodno za??ito brez vsebinske obravnave s sklepom zavrglo na podlagi nacionalnih dolo?b o varni tretji dr?avi. MNZ je prosilca

predalo Republiki Hrvaški, ki je z odlokom določena kot varna tretja država, če preden je sodišče izdalo sodbo v obravnavani zadevi, saj to, da zoper sklep o zavrženju ne zadrži izvršitve sklepa. Sodišče prve stopnje je to, bo kljub temu obravnavalo in ugotovilo, da je sklep Ministrstva nezakonit. MNZ se je na sodbo pritožilo.

Decision & Reasoning:

Vrhovno sodišče je ugotovilo, da to, ena stranka to, niku ni dala možnosti, da bi če pred izdajo sklepa o zavrženju njegove prošnje lahko dokazoval, da Republika Hrvaška zanj ni varna tretja država, kar sicer to, niku izrecno omogoča drugi odstavek 63. člena ZMZ.

Vrhovno sodišče je tudi mnenja, da je to, ena stranka s tem, ko je to, nika predala Republiki Hrvaški, ne da bi poškala na odločitev o to, nikovi to, bi in o predlogu za izdajo začasne odredbe (kljub temu da je bila o to, bi in vloženem predlogu za izdajo začasne odredbe pred izročitvijo obveščena), kršila to, nikove ustavne pravice do učinkovitega sodnega varstva in pravnega sredstva iz 23. in 25. člena Ustave RS. Res je sicer, da iz določb ZMZ neposredno ne izhaja, da to, ba zoper sklep, izdan na podlagi prvega odstavka 63. člena ZMZ, ne zadrži izvršitve prošilca tretji varni državi, vendar zadržanje izvršitve po presoji Vrhovnega sodišča izhaja in praviloma zavezuje to, eno stranko če iz narave stvari, saj je za prošilca učink zavrženja njegove prošnje enak kot v primeru, ko je prošilčeva to, ba za mednarodno zaščiteno zavržena, za katero pa je po izrecni določbi četrtega odstavka 74. člena ZMZ določeno, da ima suspenzivni učink. Sicer se bo uveljavila praksa, da bo praktično kakršnakoli sodna presoja postopkov po konceptu varne tretje države s takojšnjo izročitvijo prošilcev taki državi v celoti izničena, saj z izročitvijo tuji državi to, nik ni več pod slovensko jurisdikcijo.

Vrhovno sodišče se sicer strinja, da odlok Vlade Republike Slovenije o razglasitvi varne tretje države zavezuje to, eno stranko, vendar pa gre za izpodbojno domnevo. V primeru spremenjenih, npr. izrednih, okoliščin bi, kljub sicer sprejetemu odloku, navedena določila odloka omogočala tudi sami to, eni stranki, da instituta varne tretje države zaradi takih okoliščin ne uporabi.

To, ena stranka pa ni dolžna v vsakem primeru v obrazložitvi sklepa navesti, na podlagi katerih informacij o stanju v tretji državi je Vlada Republike Slovenije sprejela odločitev, da je posamezna država varna tretja država. Seveda pa je tako dokumentacijo sodišču prve stopnje dolžna to, e, a stranka posredovati na poziv sodišča, če prošilec za mednarodno zaščiteno izpodbija tak odlok, sodišče pa meni, da z odlokom razglašena varna tretja država ne izpolnjuje kriterijev za tako razglasitev, oziroma če okolišrine posameznega primera kažejo na to, da posamezna država, kljub njeni razglasitvi za varno tretjo državo, ni varna za določenega prošilca. Zato tudi ni izključena preužitev varnosti države od primera do primera za določenega prošilca, nobenega dvoma pa ni, da gre po izrecni določbi drugega odstavka 63. člena ZMZ pravica prošilcu, da lahko ves čas trajanja postopkov po konceptu varne tretje države predloži dokaze, da zadevna država zanj osebno ni varna tretja država.

Outcome:

Vrhovno sodišče je zavrnilo pritožbo Ministrstva in potrdilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje.

Observations/Comments:

V času odločanja Vrhovnega sodišča se je 4. odstavek 74. člena glasil: »*Tožba zoper odločbo o zavrnitvi prošnje za azil izvršitev.*» Kljub sodbi Vrhovnega sodišča je zakonodajalec kasneje uzakonil spremembo 4. odstavka 74. člena ter dodal stavek »*V primeru vseh drugih odločitev po tem zakonu tožba ne zadrži njihove izvršitve.*«.

Attachment(s):

[Sodba Vrhovnega sodišča I UP 63 2011.docx](#)[1]

Links:

[1]

<https://m.asylumlawdatabase.eu/sites/default/files/aldfiles/Sodba%20Vrhovnega%20sodi%C5%A1%C4%85>